

Tato práce se zabývá otázkou, existuje-li v postjugoslávské próze nějaká společná identita, o které by se dalo mluvit jako o bosenské. Nejprve vysvětluje základní teoretická východiska: otázku národní literatury, kánonu a literární identity. Na několika příkladech z předjugoslávské a jugoslávské prózy se ukáže, že v určité době společná identita existovala. Poslední část práce analyzuje konkrétní ukázky z tvorby porozpadové Bosny , a to včetně autorů, kteří odešli do emigrace, a pomocí výše naznačené teorie a teorie o rozpadu mýtu se snaží najít odpověď na titulní otázku.